

Jézus Szent Szívének ünnepe

1Jn 4,7-16

„Aki szeret, Istentől van”

⁷Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való és ismeri Istent. ⁸Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. ⁹Az Isten szeretete abban nyilvánul meg, hogy az Isten elküldte a világba megszületett Fiát, hogy általa éljünk. ¹⁰A szeretetnek nem az a lényege, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül.

¹¹Szeretteim, ha az Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást. ¹²Istent soha senki nem látta. Ha szeretjük egymást, bennünk marad az Isten, és a szeretete tökéletes lesz bennünk. ¹³Abból tudjuk, hogy benne élünk, ő meg bennünk, hogy a Lelkéből adott nekünk. ¹⁴Láttuk és tanúságot teszünk róla, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ Üdvözítőjéül. ¹⁵Aki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, abban bennmarad az Isten, és ő is az Istenben. ¹⁶Megismertük a szeretetet, amelyet Isten oltott belénk, és hittünk benne. Az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben, az az Istenben marad, s az Isten is benne marad.

Az ünnep történetét lásd az *Igéző leckék C* évben.

Isten szeretete más, mint az a szeretet, amit apánktól, anyánktól és rokonainktól tanultunk. Isten szeretete áldozatos szeretet, és ez nemcsak általánosságban van így, hanem az egyes ember esetében is biztosan lehetünk, hogy Jézus szeretete megelőzte az emberi szeretetet. Az áldozatos szeretetet, melyet görög szóval agapénak neveznek, kizárólag csak Jézustól tanulhatjuk meg. Jézus szeretetének kifejezése a szív. A keleti gondolkodás szerint ugyanis a szív az emberi személyiség szimbolikus központja, a megértett, az elfogadott és a követésre indító döntések a szívben születnek, vagyis a személyiségünk központjában. Isten szeretetét felfoghatjuk értelmünkkel is, azonban ez önmagában csak a tény tudomásulvételét jelenti. Motiválni csak akkor fog bennünket, ha szívünkkel, vagyis egész személyiségünkkel rá hagyatkozunk. A Jézus Szíve-kultuszhoz kapcsolódó litánia könyörgései azt segítik, hogy részleteiben is átérezzük azokat az érzelmeket, amelyeket Jézus átélt szenvedése és megváltó műve közben. A kultusz célja, hogy a hit döntése érzelmekkel teli, elkötelezett döntés legyen, ne csak merő akarat állásfoglalás, hanem Jézus emberi érzelmeire való válasz.

Isten szeretete arra indít bennünket, hogy egymással is megosszuk azt a szeretetet, amit Jézustól tanultunk. Jézus nem akarja a maga számára lefoglalni érzelmeinket, hanem csak meg akarja tisztítani azokat, hogy másokat is ilyen megtisztult szeretettel szeressünk. Az emberek számára a keresztények egymás iránti szeretete teszi jelenvalóvá az Istent. Azok, akik csak embertől tanultak szeretni, azonnal felfedezik, hogy itt többről van szó, nem csupán emberi szeretetről. A láthatatlan Isten látható megjelenése az emberek közötti agapé, vagyis áldozatos szeretet, amely a motivációja után kérdez. Az Isten jóságát az emberek szeretetünkön keresztül tapasztalják. Amennyiben erről csak beszélünk, de soha nem tapasztalják, Isten szeretetének a valóságában fog-nak kételkedni. Ez sok esetben veszélyesebb, mint az Isten létében való kételkedés.